

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קיא.

תוס' חד מקמאי

(א) [לעיל נ: נא:]: ט"ז ס"א, א"ט ס"א ובי תימא.

הגהות הב"ח

(א) גמ' רב תפלה אליבא דרב דתפלה שני וכו' שתי אחיות (יתומות) מ"מ וי"ב ס"א אין זה: (ב) רש"י ד"ה ה"ה קנייה וכו' זיקא אבתרה ה"ד:

תיטיב גזיה ממנה נפשך דה"ה אחרונה לא פסקה לה עליה דאם שתייה קניויות אין האחרונה פוסלת הראשונה דאין אחר ציאה כלום ואם זו ט"ז (קנייה) וזו אינה קנייה אינן זרות זו לזו אלא חדא קנייה ומשווירת וחדא ספק. ומדבר שמעינן דחרשת היא הקנייה והמשווירת

וקטנה ספק משום הכי תלא החרשת בגט דלמא קטנה קנייה היא לגמרי ועדיפא מחרשת ופסקה לה חליצה עליה: ה"ה קנייה היא. ומו ליכא זיקא (ג) אצתרייתא: נכרית צעלמא היא. ולא פסקה לה חליצה קטנה: א (וליעטמיד) קטנה אמאי סמפין וסחלוך. ישאנה מתחלה ותשז אלזו ממנה נפשך: חרשט צמאי סיפוק. ה"ה לאו צת חליצה היא ורב תקנתא דתרייהו קתני. ואי קשיא מתניתין דתמי צא על הקטנה וחזר וצא על החרשת פסק את הקטנה אמאי פסקה הואיל ונסכה צרישא תיפוק חרשת צגט וקטנה תיטיב גזיה ממנה נפשך כדלמנן ואיכא תקנתא לתרייהו תיך מתניתין משום גזירה דלמא אחי למיבעל חרשת צרישא והכי נמי מתוך לה צברייתא לקמן: דדקא סתפין כו'. חרשת קנייה ומשווירת קטנה קנייה ואינה קנייה: מה צעלה של קטנה חרשט יולאה צגט. דזיקת קטנה אוקרתה עליו דחרשת קנייה ומשווירת וקטנה שמה קנייה לגמרי והוא לה חרשת אחות זקוקתו: קטנה סלא צגט. דזיקת חרשת אחותה אוקרתה שמה קטנה אינה קנייה כלל והוא כמפסות וחרשת קנייה ומשווירת והוא לה אשתו אחות זקוקתו: וחרשט אסורה לעולם. לכונסה אי אפשר שמה קטנה קנייה היא וזו אחות גרושתו ואין זקוקה לו ואפילו מתה קטנה אחר כך ופקע איסור אחות אשה אסורה משום אשת אח הואיל וצעת נפילה נפטרה ממנו וצחליצה אי אפשר דלאו צת חליצה היא: א"ה עבר וצא על החרשת. אחר שגירש הקטנה נותן לה גט והותרה לזוק ממנה נפשך אי קטנה קנייה הואי נפקא לה הך מרישא

תיטיב גזיה ממנה נפשך. פירש צונקטרס ואי קשיא ממני' ה"ה על הקטנה ואחר כך צא על החרשת פסק את הקטנה ואמאי לא אמר תיטיב גזיה הקטנה ממנה נפשך אי קנייה היא קנייה היא ואי לא נכרית צעלמא היא ומיך דגורין דלמא צעיל חרשת צרישא דלמא צבריית' וקשה דקמני צברייתא ואם צא על החרשת נותן לה גט והותרה ואמאי לא גורין צא על החרשת אטו מת צעלה של קטנה וצא עליה דלא משתריא צגט אלא צחליצה דציאה פסולה לא פטרה כי הכי דגורין צממני' ושמה כיון שלא היה תקנתא לחרשת לא רזו לאוסרה איסור עולם:

הויא לה ביאה פסולה וצא פטרה. וא"ת המינח לעיל פרק ר"ג (דף נ:): דציאה פסולה לא פטרה דגורין ציאה אחר הגט אטו ציאה אחר חליצה אצל הכה מרי מששא איכא וי"ל דהכא נמי אי פטרה אמרי דציאת חרשת ציאה כשירה היא ואע"פ שהיא אחר ציאת הקטנה ולא לאילופי צגדולה שאחר צגא על הגדולה יחזור ויצא על אחותה: לאחר

תיטיב גזיה ממנה נפשך אי קנייה היא קנייה היא ואי לאו קנייה היא הא נכרית בעלמא היא וכי תימא קטנה אמאי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ תיטיב גזיה היא הא קנייה היא אי לאו קנייה היא נוכריתא בעלמא היא אם כן חרשת במה תיפוק אמר רב ששת הכי נמי מוסתברא כדקא מתרין רב הסדא אליבא דרב (ה) דתניא שני אחין נשואין שתי אחיות יתומות קטנה וחרשת מת בעלה של קטנה חרשת יוצאה בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ מת בעלה של חרשת קטנה יוצאה בגט וחרשת נותן לה גט והותרה אי אמרת בשלמא חרשת קנייה ומשווירת קטנה קנייה ואינה קנייה משום הכי דכי בא על החרשת נותן לה גט והותרה דאמרת ממנה נפשך אי קטנה קנייה

היא הא נפקא משום אחות אשה אי לאו קנייה שפיר מיבם אלא אי אמרת חרשת קנייה ואינה קטנה קטנה קנייה ומשווירת כי בא על חרשת אמאי נותן גט והותרה הויא ליה ביאה פסולה וביאה פסולה לא פטרה הא מני רבי נחמיה היא דאמר ביאה פסולה פוטרת מחליצה אי רבי נחמיה אימא סיפא מי שהיה נשוי שתי יתומות קטנה וחרשת ומת בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת נאסרו שתיהן עליו כיצד תקנתן חרשת קנייה ומשווירת קטנה קנייה ואינה קנייה ורבנן היא משום הכי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ דדלמא קדים ובעיל חרשת ברישא והויא ליה ביאה דקטנה ביאה פסולה אלא אי אמרת רבי נחמיה הא אמר ביאה פסולה פטרה אלא שמע מינה רבנן היא ש"מ אמר רב אשי מרישא נמי שמע מינה דרבנן היא דקתני אם בא על החרשת נותן לה גט והותרה ולא קתני אם בא על הקטנה נותן לה גט והותרה אי משום הא לא איריא חרשת דלית לה תקנתא דהיתירא קתני תקנתא דאיסורא קטנה דאית לה תקנתא דהיתירא לא תני תקנתא דאיסורא: מתני' מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת ובא יבם על הראשונה וחזר ובא על השניה או שבא אחיו על השניה לא

מסקנא דשמעת' חרשת קנייה ומשווירת קטנה קנייה ואינה קנייה והא דתנן חרשת וקטנה בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת פוסל את הקטנה בדין הוא דלא פוסל הקטנה ממני' אי קטנה קנייה היא אין ביאת האח ביאה כלום ואי לאו קנייה היא נכרית בעלמא קא נסיב. אלא להכי פסל את הקטנה שהיא ראשונה דלמא קדים ובעל חרשת ברישא: תניא ב' אחים נשואים ב' אחיות קטנה וחרשת מת בעלה דקטנה חרשת יוצא' בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ מת בעלה של חרשת קטנה יוצאה בגט וחרשת אסורה לעולם ואם בא על חרשת נותן לה גט והותרה אלמא חרשת קנייה ומשווירת וקטנה קנייה ואינה קנייה (ה) וה"ל ביאת קטנה ביאה פסולה ולא (פטרחה):

(א) נראה דל"ל דאי אמרת חרשת קנייה ואינה קנייה וכו' הו"ל ציאה דחרשת ציאה פסולה ולא פטרה.

משום אחות אשה וכו' כניסה זנות צעלמא היא ואי קטנה לאו קנייה היא שפיר ייבם: אמאי נותן לה גט והותרה. הא איכא למימר דלמא חרשת קנייה היא לגמרי לאחיו וזקוקה לו וקטנה לא דחיה לה דקנייה ומשווירת היא וציאתה ציאה פסולה שהרי אחות אשה צמקת היא וציאה פסולה לא פטרה מייבום וזריכה גט לציאתה וחליצה לזיקתו וחרשת לאו צת חליצה היא: ר' נחמיה. צפרק ר"ג (לעיל דף נ:): יסומו. משום קטנה נקט: נאסרו שפיהן עליו. אע"ג דקטנה מדינא לא מיפסלה עליה משום ציאה דחרשת ממנה נפשך אי קטנה קנייה ליכא מרי צת ציאתה ואי לאו קנייה היא נכרית צעלמא היא אפ"ה אסורה דמפריש לקמן משום גזירה דלמא אחי למיבעל איפכא ובעיל חרשת צרישא וציאת קטנה פסקה לה דשמה קנייה היא כולה ואחי למימר נמי תיטיב חרשת גזיה: חרשט יוליא צגט. ושריא ממנה נפשך אי קטנה קנייה היא מיפטרט חרשת ציאתה דקטנה ואי לאו קנייה היא פטורה ציאה ידיה: קטנה סמפין כו'. דמפריש טעמא: אי אמרת צעלמא. רישא גזי אחיות דקתני אס צא על החרשת נותן לה גט והותרה משום דחרשת קנייה ומשווירת וקטנה קנייה ואינה קנייה וממנה נפשך חרשת צת גיטא מיפטרט אי משום אחות אשה אי משום יבומה שהיא צהיתר שאחותה לא היתה קנייה אצל אי הוה אמרינן איפכא קטנה קנייה היא ומשווירת וחרשת ספק תו לא מיפטרט חרשת צגט דלמא קנייה היא ולא נפקא משום אחות אשה שקנין אחותה הקטנה משווירת וציאתה נמי לא מיפטרט דציאה פסולה היא שהרי אחות אשתו היא ומתני' צגט היא. ומש"ה קתני סיפא גזי נכרית קטנה צעיל חליצה ואע"ג דממנה נפשך ציאתה צהיתר הואי וגיטא גט גמור משום גזירה דלמא קדים ובעיל חרשת צרישא ואחי למימר נמי תרייהו ליפקו צגט וקטנה שהיא אחרונה לא סגי לה צגיטא דלמא קנייה היא ורמיה קמיה דלא איפטרט חרשת המשווירת וציאה ידיה נמי לא מיפטרט דציאה פסולה היא דקס עליה צאיסור שני צמית: אלא אי אמרת קטנה קנייה ומשווירת. וחרשת ספק ומרישא דקתני צחיות אס צא על החרשת נותן לה גט והותרה שמעינן דציאה פסולה פוטרת סיפא נכרית אמאי קטנה צעיל חליצה צעלמא אפוקי מפיקין לה מינייה דלמא חרשת אחרונה קנייה כולה ופסקה לה עליוהי אלא צגיטא חסיג לה דציאת עלמה פוטרתה דציאה כשרה היא ואי נמי חסיג לה פסולה משום דקיימא זיקת חרשת דאיכא למימר קנייה לגמרי ה"ה ר' נחמיה היא א"ר נחמיה ציאה פסולה פטרה: מרישא נמי. גזי אחיות: ש"מ דרבנן היא. דקתני גזי מת צעלה של חרשת אס צא על החרשת נותן לה גט והותרה אלא רבנן היא ומש"ה לא נפקא צגט דציאתה פסולה דחרשת קנייה צמקת וזו אסורה משום אחות אשה ומייבום לא מדחיא דלמא קטנה קנייה כולה וקנין משווירת דלחותה לא דחי לה: דליס לה סקנפא דהייסורא. דקתני צה וחרשת אסורה לעולם: לא